

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 52. S. Gregorii Patris obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

§. LII.

Sæculum IV.

A. C. 374.

*S. Gregorii Patris obitus.**Greg. Naz.
or. 10. p.*

Tandem S. Gregorius Senior viam Patrum suorum ingressus est, ferme centenarius; annos quadraginta quinque in Episcopatu expleverat; cum ultimo ægotaret, diu autem, & inter acerbos dolores ægotavit, nullum lenimen, quam S. Sacrificium celebrando, sentiebat; bona sua omnia testamento pauperibus reliquit, atque in sepulchro, sibi, filioque suo præparato, sepultus est. Filius dilectissimo Patri, S. Basilio, qui audito Gregorii periculo advenerat, & S. Nonna matre sua præsentibus, oratione funebri parenta-

di posse. Nihil simile hodie in Ecclesia auditur, nihil legitur, si istorum hominum rigor, error fuit, emendatus est; redeant ad Matrem Protestantem! Ceterum falsum est veram Religionis Jesu Ideam in Ecclesia aliquando evanuisse. Multa vitia, multi abusus irreperunt, qui post Concilium Trid. jam sublati sunt. Verum Jesu Christi Religionem in rigore, in jejuniis nimis, aut quoquam alio, quam in Charitate, in Humilitate, in reliquis virtutibus moralibus, & præcipue in Fiducia erga Jesu Christi merita positam esse, nullus unquam Catholicorum docuit, nullus vir prudens credidit. At moderatus vitæ rigor ad conservandam Charitatem est necessarius. Hæc & similia Protestans noster, dum sæpe de Religione Catholica speciosissime garrit, vel stuppide ignorat, vel nequiter dissimulat.

Sæculum IV. rentavit; Nonna autem defuncto suo ma-
A. C. 374. rito ætate minor non erat, nec diu fu-
 pervixit. In ea oratione S. Gregorius,

p. 288.

maximum fuisse populi luctum ob amis-
 sum S. Pastorem, dicit, seque nullatenus
 dubitare, quin defunctus jam utilius co-
 ram Deo pro grege suo deprecetur, quam
 cum necdum mortalitatem exutus fecis-
 set. Tum Ecclesiam describit, quam Na-
 zianzi suis sumptibus ferme totam ædifi-
 caverat. Magnitudine, & pulchritudine
 plerosque alias superabat, figura erat
 octogona æquali facie, ædificium orna-
 bant porticus, columnæ, laquearia, &
 opera sculptilia ad vivum expressa. Lux

p. 313.

solis clarissime incidebat; ipsam Eccle-
 siam circumdabant ambulacra, quæ cum
 essent æqualibus angulis, vastum spatium
 includebant; portæ, vestibula longe ab
 advenientibus conspiciebantur. Univer-
 sa lapide quadrato exstructa erant; bases,
 capitella, coronides nitido marmore splen-
 debant. S. Gregorius Parens anno 373

Pag. an. 254.
n. 8. Martyr.

obiisse creditur. Ecclesia ejus memoriam
 prima Jan. & S. Nonnæ nona Aug. colit.

Greg. Naz.
carm. de vi-
ta p. 9. ep. 42.
in fin.

S. Gregorio filio non ita cito, ac spe-
 raverat, licuit discedere; monebant ami-
 corum optimi, ut cogitaret, quanto con-
 tu hæretici huic Ecclesiæ imminerent, &
 permoverunt, ut aliquanto tempore eam
 regeret, non ut loci Episcopus, sed vici-
 nus, qui Ecclesiæ vacantis curam gereret,
 quod

quod tunc temporis frequenter fiebat; Sæculum IV.
 nam semper affirmavit se nunquam Epis- A. C. 374.
 copum Nanzianzi, sed tantum Salsimæ fuis-
 se; jamque, cum Patris exequiæ celebra- Id. ep. 222.
 rentur, Episcopis præsentibus edixit, se p. 909. ep.
 non diutius hanc Ecclesiam administratu- 225. id. ep.
 rum, quam donec ipsi alium Pastorem præ- 65. p. 824.
 fecissent, quod ut facerent, suppliciter pe-
 tiit. Jam ex tunc admodum infirma erat
 valetudine. Ad idem tempus, quo Ec- Epist. 23.
 clesiam Nazianzenam post Patris obitum
 procurabat, refertur illa oratio ab eo pro-
 nuntiata coram Juliano, veteri amico suo,
 cui tunc temporis Nazianzi collectio tri-
 butorum commissa erat. Ejusdem favo-
 ri commendat pauperes, Clericos, Philo-
 sophos, id est, Monachos. *Hi in terris,*
inquit: nulli loco affixi sunt, vix corpora
sua possident. Non est illis, quod Cesari Or. 9. p. 159.
dent; omnia Dei sunt, hymni, preces, vi- Greg. epist.
gilia, lacrymæ; bona eorum eripi non 168. Basil.
possunt. Julianus Gregorium invitave- ep. 304. Cen-
 rat, ut ad se veniret, & se in disponenda
 tributorum exactione adjuvaret; sed
 morbo prohibitus non potuit venire. S.
 Basili etiam epistolam habemus, qua ex
 quæstoribus aliquem rogat, ut Monachos
 tributorum publicorum pensione eximat,
 quod bona non haberent, utpote in pau-
 peres distributa, nec corpora sua, quæ
 operibus pœnitentiæ consumerent. Inde
 colligitur Clericos, & Monachos sub hoc

Hist. Eccles. Tom. IV.

Cc

Re-

Sæculum IV. Regno a tributis publicis immunes non
 A. C. 374. fuisse; & vero exstat lex a Valente lata,

Lib. 9. Cod. Th. de Episc. & ibi Goth. quæ Clericos onera civitatum ferre ju-
 bet, qui nascendi conditione iisdem fu-
 issent subjecti, & ex eorum numero, quos

Curiales dicebant, nisi per Decennium in
 statu Clericali exstitissent. Hæc lex la-
 ta est anno 370. ad Modestum Prætorii
 Præfectum directa. Alia lege, quæ cir-

L. 63. de De- curio. C. Th. Monachis imperat.
 Pag. an. 375. ca idem tempus lata creditur, idem de
 n. 10.

S. Gregorius non multo tempore post
 mortem Patris, & Matris suæ Nazianzi per-
 mansit; corporis infirmitatibus pressus,
 vitio sibi duci non posse credidit, si hanc
 Ecclesiam relinqueret, cui nullo nomine
 devinctus esset. Imo suo discessu futu-
 rum sperabat, ut Episcopi Ecclesiæ Na-
 zianzenæ Pastorem eligere cogerentur,
 quod ipsos sæpe rogaverat, Ergo omni-
 bus infalutatis recessit Seleuciam in Ista-
 ria, ubi S. Theclæ singularis honor habe-
 batur. Erat ibi Monasterium Virginum,
 eique, ut verosimile est, cœnobium viro-
 rum junctum. Ibi S. Gregorius non
 modico tempore moratus, eum desidia
 aut quod Ecclesiam Nazianzenam con-

Ep. 225. temneret, accusantibus respondebat; non
 se Disciplinæ Christianæ ita rudem esse
 ut præmiis, quæ Deus jussu suo laboran-
 tibus promitteret, sterilem quietem
 præferret.

HISTO